

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 6T/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1420010079
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Evin
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2020:1420010079.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudcom JUDr. Jánom Evinom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.6.2020 v Bratislave takto

r o z h o d o l :

obžalovaný J. T., nar. XX.X.XXXX v Bratislave, trvale bytom Bánovce nad Bebravou

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

obvinený J. T. si v presne nezistenom čase, na presne nezistenom mieste v Stupave, od nestotožnenej osoby kúpil kryštalický materiál o hmotnosti 274 mg, s priemernou koncentráciou 68,1 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 187 mg absolútneho metamfetamínu a kryštalický materiál s hmotnosťou 48 mg s priemernou koncentráciou 70,0 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 34 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá viac ako 3 obvykle jednorazovým dávkam drogy a tieto látky prechovával až do 01.00 hod. dňa 03.08.2019, kedy tieto látky v zmysle § 89 ods. 1 Tr. por. vydal policajtom v Bratislave, na ul. Na Grbe 2, v priestoroch Obvodného oddelenia PZ Devínska Nová Ves, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

t e d a

neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku vo väčšom rozsahu,

č í m s p á c h a l

prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 171 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. súd obvinenému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 2 (dva) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd súčasne zrušuje výrok o treste uloženom obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. OT/99/2019, zo dňa 4.8.2019, právoplatný dňa 4.8.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d), § 74 ods. 1 Tr. zákona mu súd ukladá ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV podal pod 2Pv 248/19/1104-20 dňa 8.3.2020 obžalobu na J. T.Á. pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

V trestnej veci bol dňa 27.3.2020 vydaný trestný rozkaz, proti ktorému podal obvinený v zákonnej lehote odpor, a preto bolo vo veci nariadené hlavné pojednávanie na deň 23.6.2020. Súd obžalovaného predvolal z adresy, na ktorej si obžalovaný prevzal vydaný trestný rozkaz a ktorú, ako adresu na doručovanie, označil aj v podanom odpore a predtým aj v zápisnici o výsluchu z prípravného konania. Obžalovaný si zásielku s predvolaním na hlavné pojednávanie neprevzal, a táto neprevzatá zásielka sa súdu vrátila dňa 4.6.2020, s poznámkou adresát neznámy. Súd považoval predvolanie na pojednávanie za doručené, v zmysle fikcie doručenia podľa § 66 ods. 4 Tr. por., pričom predvolanie na pojednávanie považoval za doručené dňa 4.6.2020, čím bola pre obžalovaného zachovaná aj lehota na prípravu pojednávania. Po vyvolaní veci súd zistil, že obžalovaný sa na pojednávanie nedostavil, predvolanie mal vykázané fikciou doručenia a svoju neúčast' nijako neospravedlnil. Nakoľko mal súd splnené zákonné podmienky podľa § 252 ods. 2 Tr. por., vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného. Súd vo veci vykonal dokazovanie čítaním výpovede neprítomného obžalovaného, výsluchom svedka U., čítaním výpovede svedka U., čítaním znaleckých posudkov a listinných dôkazov.

Z prečítanej zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 17.12.2019 vyplýva, že obvinený sa v plnom rozsahu priznal ku skutku, popísanému v uznesení o vznesení obvinenia, ktorý korešponduje s podanou obžalobou. Pervitín, ktorý u neho našli policajti dňa 3.8.2019, dobrovoľne vydal. Túto drogu si zabezpečil pre vlastnú potrebu, nakoľko je pravidelným užívateľom pervitínu. Svoje konanie ľutuje a veľmi ho to mrzí.

Svedok U. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že vzhľadom na časový odstup si už toho veľa nepamätá a odkázal na úradný záznam, ktorý v tejto veci urobil. Pamätá si iba na to, že daná osoba mala uložený zákaz činnosti. Na podrobnosti súvisiace so zákrokom si ozaj nepamätá. Za účelom odstraňovania rozporov, oproti jeho skoršej výpovedi, keďže na hlavnom pojednávaní svedok neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, mu bola na návrh prokurátora prečítaná zápisnica o jeho skoršom výsluchu ako svedka, s ktorou sa po jej prečítaní v plnom rozsahu stotožnil. Zo zápisnice o výsluchu svedka U. zo dňa 12.2.2019 vyplýva, že dňa 2.8.2019, ako príslušník Policajného zboru SR, spolu s kolegom U., s ktorým bol velený do služby, spozorovali, ako vodič motorového vozidla, neskôr stotožnený ako obžalovaný, nedal znamenie o zmene smeru jazdy, na čo bol týmito príslušníkmi polície zastavený a skontrolovaný. Kontrolou bolo zistené, že vodičovi bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, a preto bol obmedzený na osobnej slobode a eskortovaný na príslušné obvodné oddelenie PZ. Po poučení obžalovaný na oddelení PZ dobrovoľne vydal 2 priesvitné vrecká s neznámou kryštalickou látkou o ktorej sa vyjadril, že sa jedná o pervitín, o čom bola spísaná zápisnica o vydaní veci, ktorú obvinený po prečítaní odmietol podpísať z dôvodu, že vonku ľudia behajú s kilami pervitínu a jeho idú jebať za pár čiar.

Z prečítanej zápisnice o výsluchu svedka U. zo dňa 16.1.2020 vyplýva, že po velení do nočnej hliadkovej služby okolo polnoci spozorovali ako vodič motorového vozidla zn. Nissan spáchal dopravný priestupok a z toho dôvodu vozidlo zastavili a stotožnili vodiča, ktorým bol obžalovaný J. T.. Lustráciou bolo zistené, že vodič ma uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, a preto bol zadržaný a eskortovaný na oddelenie do Devínskej Novej Vsi. Pred jeho umiestnením do cely predbežného zaistenia obvinený z nohavíc vytiahol a dobrovoľne na výzvu odovzdal policajtom 2 priesvitné vrecká s bielou kryštalickou

látkou, o ktorej uviedol že je to previtím, o čom bola spísaná zápisnica o vydaní veci. Zápisnicu o vydaní veci odmietol podpísať, pretože vonku ľudia behajú s kilami pervitínu a jeho jebú za pár čiar.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz PPZ-KEU-BA-EXP-2019/10059 vyplýva, že skúmané vrečko s tlakovým uzáverom („vrečko A“) o hmotnosti 274 mg, obsahovalo kryštalický materiál s účinnou látkou metamfetamín s priemerným zastúpením 68,1% hmotnostných, obsahujúce 187 mg absolútneho metamfetamínu, čo považuje KEÚ za 5-19 bežných jednotlivých dávok drogy. Skúmané vrečko s tlakovým uzáverom („vrečko B“) o hmotnosti 48 mg, obsahovalo kryštalický materiál s účinnou látkou metamfetamín s priemerným zastúpením 70,0% hmotnostných, obsahujúce 38 mg absolútneho metamfetamínu, čo považuje KEÚ za 1-3 bežných jednotlivých dávok drogy. KEÚ PZ vyjadril bežnú jednotlivú dávku drogy na základe množstva účinnej látky vo forme voľnej bázy, ktoré si väčšina užívateľov aplikuje jednorázovo. Za bežnú jednotlivú dávku KEÚ PZ považuje 10-40 mg absolútneho (100%-tného metamfetamínu vo forme bázy)

Zo znaleckého posudku č. 01/2020, vypracovaného MUDr. Q. D., znalkyňou z odvetvia psychiatria vyplýva, že u obžalovaného bol diagnostikovaný syndróm závislosti od návykových látok (marihuany a pervitínu). Znalkyňa navrhla obžalovanému uložiť ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 3.8.2019 vyplýva, že obžalovaný dňa 3.8.2019 o 01:00 hod. vydal 2 ks platové uzatvárateľné priesvitné vrecúška s obsahom nezisteného množstva bielej kryštalickej látky, o ktorej sa vyjadril, že je to pervitín. Obžalovaný sa vyjadril k dôvodu odmietnutia podpísať zápisnicu slovom „neviem“.

Podľa odpisu registra trestov bol obžalovaný doposiaľ 11 krát odsúdený, a to aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody súdmi v Slovenskej republike a Rakúskej spolkovéj republike. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. OT/99/2019 zo dňa 4.8.2019, právoplatný dňa 4.8.2019 na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa lustrácie v systéme AVÍZO zo dňa 26.2.2020 je obžalovaný v súčasnosti trestne stíhaný iba v tejto trestnej veci.

Obžalovaný bol v období od 20.4.2015 do 26.2.2020, spolu 6 krát priestupkovo riešený, čo vyplýva z ústrednej evidencie priestupkov.

Zo spisu Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. OT/99/2019 vyplýva, že obžalovaný J. T. bol trestným rozkazom, č.k. OT/99/2019-73 zo dňa 4.8.2019, právoplatným dňa 4.8.2019, uznaný za vinného, že dňa 03.08.2019 v čase o 00:30 hod. v Bratislave, po ul. Opletalova v smere od ulice Jána Jonáša viedol osobné motorové vozidlo zn. Nissan Almera, striebornej svetlej metalízy, EČV: J.-XXXDE, pričom bol zastavený a kontrolovaný policajnou hliadkou a uvedené vozidlo viedol aj napriek tomu, že rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ v Trnave, Okresného dopravného inšpektorátu v Hlohovci sp. zn. ORPZ-TT-ODI4-210/2018-P zo dňa 26.10.2018, právoplatným dňa 26.10.2018 mu bol, okrem iného uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 12 mesiacov, ktorý začal plynúť od právoplatnosti uvedeného rozhodnutia a plynul aj dňa 03.08.2019. Za spáchaný prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona mu bol uložený trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 2 (dva) roky. Trest odňatia slobody vykonal 2.10.2019.

Podľa § 171 ods. 2 Tr. zákona, odňatím slobody až na päť rokov sa páchatel potrestá, ak neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor vo väčšom rozsahu.

Podľa § 135 ods. 1, 2Tr. zákona, (1) Prechovávaním omamnej látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora pre vlastnú potrebu sa rozumie mať neoprávnene v držbe po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor v množstve, ktoré zodpovedá najviac trojnásobku obvykle jednorazovej dávky na použitie, a to pre osobnú spotrebu. (2) Prechovávaním omamnej látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu sa rozumie mať

neoprávnene v držbe po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekursor v množstve, ktoré zodpovedá najviac desaťnásobku obvykle jednorazovej dávky na použitie, a to pre osobnú potrebu.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. (4) Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Zb. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do II. skupiny psychotropných látok.

Z vykonaného dokazovania, po vyhodnotení dôkazov jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti, dospel súd k záveru, že skutok sa stal, tento je trestným činom a spáchal ho obžalovaný, ktorý naplnil týmto svojim konaním všetky základné znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Súd mal preukázané úmyselné konanie obžalovaného vo vzťahu k spáchaniu daného trestného činu a jeho konanie zodpovedalo úprave v ustanoveniach § 171 ods. 2 Tr. zák., ktorým konaním obžalovaný porušil zákonom chránený záujem na ochrane ľudského života a zdravia pred škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok a s tým spojený záujem štátu a spoločnosti na zákonom regulovanom prechovávaní a nakladaní s omamnými a psychotropnými látkami iba za spoločensky akceptovaným účelom v záujme prevencie a ochrany fyzických osôb pred ich zneužívaním a s tým spojenými možnými negatívnymi následkami užívania omamných látok.

Zo spáchania skutku je obžalovaný usvedčovaný najmä vlastnou výpoveďou, keď sa ku skutku v prípravnom konaní priznal a tento oľutoval. Relevantnú obranu obžalovaný neprodukoval, keďže aj z podaného odporu proti vydanému trestnému rozkazu v tejto trestnej veci uviedol iba to, že trest sa mu zdá vysoký a vykonanie trestu by pre neho bolo krokom späť. Nakoľko sa obžalovaný na hlavné pojednávanie neodstavil, súd po splnení zákonných podmienok prečítal zápisnicu o jeho výsluchu z prípravného konania, kde sa k spáchaniu skutku priznal, pričom počas priebehu celého trestného stíhania nijako nevybočil z počiatočnej, priznávajúcej sa argumentácie. Pri výsluchu uviedol, že vo vydaných priesvitných vreckách sa nachádza pervitín, ktorý si on sám zakúpil v presne nezistenom čase pri herni v Stupave za 30,-eur, a tento si kúpil preto, lebo je pravidelným užívateľom pervitínu. Znaleckým skúmaním bolo potvrdené, že v jednotlivých vydaných vreckách sa nachádzal kryštalický materiál, obsahujúci účinnú látku metamfetamín o množstve 274 mg (s koncentráciou 68,1%) a 48 mg (s koncentráciou 68,1%), spolu v množstve 322 mg = 0,32 g. Tento kryštalický materiál obžalovaný dobrovoľne vydal a nič na tom nemení ani okolnosť, že odmietol podpísať zápisnicu o vydaní veci - 2 ks priesvitných vrecúšok, v ktorom sa nachádzal pervitín. Svedkami vydania drogy boli aj svedkovia U. a U., príslušníci PZ, ktorí zhodne potvrdili, že drogu u seba mal obžalovaný a túto aj dobrovoľne vydal, o čom bola spísaná zápisnica o vydaní veci. Pervitín, obsahoval účinnú látku metamfetamín, ktorý patrí medzi psychotropné látky. Zaobchádzanie s takýmito látkami, teda ich prechovávanie podlieha povoleniu Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, pričom obžalovaný skutočnosť, že by takéto povolenie bolo vydané na jeho meno nepredložil a ani o existencii takéhoto dokladu bezodkladne neinformoval orgány činné v trestnom konaní. Je teda zrejmé, že obžalovaný neoprávnene nakladal s psychotropnou látkou a na nakladanie s ňou nemal zákonné oprávnenie.

Čo sa týka určenia množstva dotknutej psychotropnej látky, z pohľadu právnej kvalifikácie skutku, súd uvádza nasledovné. Obvykle jednorazovú dávku na použitie nemožno určovať podľa osobných predispozícií toho-ktorého konkrétneho páchatel'a v súvislosti s užívaním psychotropnej látky, teda nie s ohľadom na mieru osobnej spotreby jednotlivého páchatel'a, ale s ohľadom na jej použitie ako také, t.j. vo všeobecnosti, nie v jednotlivom prípade toho ktorého páchatel'a. Toto súd uvádza aj v súvislosti s tým, že obžalovaný uviedol, že je dlhodobým užívateľom drog. Už z hľadiska právnej úpravy, ale aj všeobecnej medicínskej etiky je vylúčené, resp. nie je možné zisťovať množstvo omamnej látky schopné ovplyvniť po jej užití psychiku konkrétneho jedinca, teda toto nebolo možné priamym skúmaním zisťovať ani u samotného obžalovaného - teda podávaním mu príslušných dávok metamfetamínu v koncentrácii aká bola zistená v tomto konaní vydaných veciach a sledovaním aké konkrétne množstvo u neho vyvolá následky, resp. vplyvy na ľudský organizmus, ako sú popísané v

znaleckom posudku KEU PZ, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2019/10059 z 6.11.2019. Teda zisťovanie konkrétneho množstva psychotropnej látky potrebného na ovplyvnenie psychiky obžalovaného, vzhľadom na u neho v konaní znalecky zistený syndróm závislosti na návykových látkach, nejakým klinickým experimentom, kde by napr. znalec psychiater administroval (teda podával) obžalovanému omamnú látku a sledoval by klinické účinky, nie je prípustné nielen z hľadiska zákona, ale ani zo strany medicínskej etiky.

Pokiaľ ide o pervitín, tak tunajší súd uvádza, že vydané 2 vrecká obsahovali spolu 322 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 68,1% a 70,05% hmotnostného. Z ustálenej rozhodovacej činnosti Krajského súdu v Bratislave (napríklad uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/44/2016zo dňa 05.05.2016), vyplýva, že za jednu priemernú obvykle jednorazovú dávku psychotropnej látky metamfetamínu je potrebné považovať materiál, ktorý dosahuje minimálnu celkovú hmotnosť 100 mg s obsahom účinnej látky minimálne 10 mg (metamfetamín vo forme voľnej bázy). Od celkovej hmotnosti 100 mg sa potom odvíjajú násobky obvykle jednorazovej dávky drogy uvedené v ustanovení § 135 ods.1, ods. 2 Tr. zák. Celková hmotnosť zaisteného materiálu sa pritom posudzuje vo svojej celistvosti a je bez významu, či páchatel mal prechovávané množstvo drogy rozdelené na viacero častí. Možno preto uzatvoriť, že v danom prípade prechovávanie 322 mg pervitínu zodpovedá z hmotnostného hľadiska 3,2 násobku obvyklej jednorazovej dávky drogy (322/100).

K znaleckému posudku KEÚ PZ, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2019/10059 z 6.11.2019 súd uvádza, že stanovenie bežnej jednotlivkej dávky drogy, za ktorú KEÚ PZ považuje 10-40 mg absolútneho 100%-tného metamfetamínu vo forme bázy a na základe ktorého KEÚ PZ považuje 274 mg pervitínu s koncentráciou 68,1% hmotnostných, obsahujúcich 187 mg absolútneho metamfetamínu za 5-19 bežných jednotlivých dávok drogy a 48 mg pervitínu s koncentráciou 70,0% hmotnostných, obsahujúcich 34 mg absolútneho metamfetamínu za 1-3 bežných jednotlivých dávok drogy, sa súd s určením takéhoto počtu jednotlivých bežných jednorazových dávok nestotožňuje, a to s odkazom na ustálenú prax najvyšších súdnych autorít. Na okraj súd poznamenáva, že sa nestotožňuje ani so zaokrúhľovaním dávok smerom nahor, tak ako to aplikoval KEÚ PZ, keďže takýto postup by bol v neprospech obžalovaného s množnými ďalekosiahlymi následkami. Podľa prepočtu súdu by navyše jednotlivé hodnoty mali byť nasledovné: (68,1% zo 274 mg je 186,6 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, čo predstavuje 4,7 - 18,7 dávky /v posudku KEÚ PZ to bolo zaokrúhlených na 5-19 bežných jednotlivých dávok/; a rovnako tak 70,0% zo 48 mg je 33,6 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, čo predstavuje 0,84-3,4 dávky / v posudku KEÚ PZ to bolo zaokrúhlených na 1-3 bežných jednotlivých dávok /).

Podľa súdu počet obvykle jednorazových dávok na použitie, zistený postupom uvedeným vyššie teda nemožno zaokrúhľovať nahor v jednotlivých prípadoch, ako to v posudku urobil KEU pri určovaní počtu bežných jednotlivých dávok drogy. Trestné je totiž v zmysle súčasne platnej zákonnej úpravy neoprávnené prechovávanie akéhokoľvek množstva psychotropnej látky, teda bez dispozície povolením vydaným v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z.. To možno vyvodiť i zo znenia § 135 ods. 1 Tr. zák. „ktoré zodpovedá najviac trojnásobku“ - teda nie „ktoré zodpovedá trojnásobku“, resp. „ktoré zodpovedá aspoň trojnásobku“ - teda i „polovica“ inak obvykle jednorazovej dávky na použitie, ako ju súd ustálil vyššie, a jej prechovávanie je trestné, nakoľko je zrejme, že i pri takomto neoprávnenom prechovávaní psychotropnej látky, ide o množstvo spadajúce do definície § 135 ods. 1 Tr. zák..

Ak by súd zaokrúhľoval počet dávok smerom nahor, ako to urobil napr. KEU v posudku, tak by to bolo bezdôvodne v neprospech páchatel'a (v modelovej situácii, že páchatel' prechováva psychotropnú látku v dvoch baleniach, kde v jednom by množstvo zodpovedalo počtu 4,50 obvykle jednorazovej dávky a v druhom počtu 5,50 obvykle jednorazovej dávky, išlo by navyše nepochybne o prechovávanie pre osobnú spotrebu, kde pokiaľ uvedené sčítame, dostaneme výsledok zodpovedajúci úprave § 135 ods. 2 Tr. zák. a teda išlo by o kvalifikáciu skutku podľa § 171 ods. 2 Tr. zák., ak však zistené množstvá zaokrúhlime nahor - ako v posudku KEU - dostaneme spolu už 11 obvykle jednorazových dávok a teda bezdôvodne v neprospech páchatel'a vytvárame stav právnej kvalifikácie činu podľa § 172 ods. 1 Tr.z ák.).

O chybnosti záveru o určovaní obvykle jednorazovej dávky prostredníctvom účinnej látky v droge svedčí aj fakt, že pre bežného konzumenta nie sú údaje o množstve účinnej látky v droge spravidla k dispozícii. Pri určovaní obvykle jednorazovej dávky drogy je preto vždy nutné postupovať podľa hmotnostného kritéria a nie podľa obsahu účinnej látky ovplyvňujúcej kvalitu a účinok drogy. Najvyšší súd SR v

inom svojom rozhodnutí (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Tdo 66/2015 zo dňa 30.03.2016) k uvedenému zhodne pripomína, že ustanovenie § 135 ods. 1 Tr. zák. hovorí o prechovávaní omamnej a psychotropnej látky a nie o prechovávaní účinnej látky v omamnej, či psychotropnej látke.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd obžalovaného uznal vinným zo spáchania prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona, ktorého sa obžalovaný dopustil tak, ako je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Čo sa týka otázky druhu trestu, obžalovaný spáchal trestný čin, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody až na päť rokov (za najprísnejšie zo zbiehajúcich sa trestných činov). Súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. - obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zákona - spáchal viac trestných činov, keďže súd ukladal súhrnný trest odňatia slobody a § 37 písm. m) Tr. zákona - obžalovaný bol už v minulosti za trestný čin odsúdený. Pri pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 1:2 súd musel podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby o 1/3 tretinu (60 mes. /3 = 20 mes.), pričom upravená trestná sadzba po úprave bola 20 mesiacov až 60 mesiacov (5 rokov).

Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby, teda v trvaní 20 mesiacov. Dĺžka trestu je, aj vzhľadom na jeho doterajšiu trestnú minulosť, skôr zhovievavá. Ani opakované a viacnásobné porušenia zákona, za ktoré bol už obžalovaný aj vo výkone trestu odňatia slobody, nevedli k jeho adekvátnej náprave, preto súd dospel k záveru, že výkon trestu odňatia slobody musí byť nepodmienečný. Nepodmienenosť výkonu trestu odňatia slobody je určovaná aj zrušovaným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 0T/99/2019 zo dňa 4.5.2019, právoplatným dňa 4.8.2019, (keďže súd v tomto konaní ukladal súhrnný trest k tomuto trestnému rozkazu) kde bol obžalovanému uložený práve trest nepodmienečný. Dĺžka uloženého trestu odňatia slobody zohľadňovala zároveň aj tú skutočnosť, že obžalovaný prekročil limit držby najviac trojnásobku obvykle jednorazovej dávky (§ 135 ods. 1 Tr. zákona) iba mierne, a teda uložená dĺžka trestu odňatia slobody bude s ohľadom na vyššie popísané okolnosti postačujúca a adekvátne.

Na výkon uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovaného postupom podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože bolo vykonaným dokazovaním preukázané splnenie podmienok na postup podľa vyššie uvedeného zákonného ustanovenia.

Nakoľko bol vo veci ukladaný súhrnný trest odňatia slobody, bol zrušený výrok o treste uloženom obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 0T/99/2019, zo dňa 4.8.2019, právoplatný dňa 4.8.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Do výroku trestu v tejto prejednávanej trestnej veci, konajúci súd preklopil aj výrok zo zrušovaného trestného rozkazu, týkajúci sa trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, a tento ponechal v rovnakej dĺžke 2 roky.

S ohľadom na návrh prokurátora a závery znalkyne z odvetvia psychiatria, súd obžalovanému uložil aj ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou, keďže u neho bol diagnostikovaný syndróm závislosti od návykových látok a skutok obžalovaný spáchal práve v súvislosti s užívaním drogy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.

Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môže podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.